Dosarul nr.3-366/2023
2-23022721-12-3-14022023-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

06.03.2025 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
Preşedintele şedinţei, judecător Liudmila Holeviţcaia,
Grefier Cristina Verlan,

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedură prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul - ***,** la data de 14.02.2023, s-a adresat în Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, cu acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (în continuare CNAS), prin care a solicitat emiterea unei hotărârii judecătorești privind anularea deciziei emise de CNAS *****din 16.01.2023; obligarea CNAS de a recalcula pensia stabilită beneficiarului********** luându-se în considerare datele din carnetul de muncă, pentru perioada 30.05.1983-01.11.1983.

În argumentarea acțiunii, reclamantul a indicat că, în fapt, la data de 23.11.2022, de către domnu********** a fost depusă la CTAS sectorul Ciocana, municipiul Chișinău, cererea de recalculare a pensiei, înregistrată cu ***** La cererea menționată au fost anexate în original următoarele documente:1. Certificatul din arhivă ***** din 04.10.2022, eliberat de SAÎ CPP"Starodubskoe"; 2. Certificatul din arhivă *****din 04.10.2022, eliberat de SAÎ CPP"Starodubskoe", prin care se confirmă activitatea domnului**********în perioada 30 mai 1983 – 01 noiembrie 1983, în calitate de muncitor în atelierul de construcții din colhozul piscicol „G.Kotovskii" (рыбколхоз им.Г.Котовского), care în anul 1994 a fost reorganizat în SAÎ CPP"Starodubskoe"(ЗАО«Рыбопромышленная корпораци») din regiunea Sahalin, orașul Dolinsk, Federația Rusă.

Ulterior, la data de 21.12.2022, domnu***** a recepționat Decizia CTAS sectorul Ciocana, municipiul Chișinău, cu nr. de ieșire ***** din 16.12.2022, prin care s-a refuzat recalcularea pensiei pentru limită de vârstă.

Menționează reclamantul că, drept temei pentru refuz, în opinia CTAS sectorul Ciocana, municipiul Chișinău, a fost „Depunerea actelor – nu au fost prezentate toate actele necesare (forma 14, cu includerea minimului stabilit și ieșirile la lucru), actul ce ar confirma activitatea solicitantului în colhoz.

Cu cele invocate de către CTAS sectorul Ciocana, municipiul Chișinău, domnu***** nu a fost de acord, considerând că acestea sunt neîntemeiate și nefondate, motiv pentru care a contestat decizia la data de 02.01.2023.

Ulterior, la data de 17.01.2023, domnu***** a recepționat pe e-mail răspunsul CNAS *****din 16.01.2023, prin care s-a refuzat anularea deciziei privind reexaminarea pensiei********** aprobată la data de 16.12.2022 de către CTAS sectorul Ciocana. Refuzul a fost motivat de faptul că, în opinia CNAS, nu există temei pentru anularea respectivei decizii.

Potrivit prevederilor art.8 alin.(1) din Legea privind sistemul public de pensii nr.156 din 14.10.1998 baza de calcul al pensiei o constituie venitul mediu lunar asigurat din toată perioada de activitate, valorizat la momentul stabilirii pensiei.

Art.33 alin.(1) lit.a) al aceleiași legi stipulează că reexaminarea drepturilor la pensie se efectuează în cazul apariției unor circumstanțe noi referitoare la stagiul de cotizare, venitul asigurat, ce au avut loc până la acordarea drepturilor la pensie. În temeiul articolului invocat la data de 23.11.2022 a prezentat certificatul din arhivă ***** din 04.10.2022 (архивная справка) eliberat de SAÎ CPP”Starodubskoe” și Certificatul din arhivă *****din 04.10.2022 (архивная справка) eliberat de SAÎ CPP”Starodubskoe”, prin care a confirmat activitatea realizată în perioada din 30 mai 1983 până la 01 noiembrie 1983 în calitate de muncitor în atelierul de construcții din colhozul piscicol ”G.Kotovskii” (рыбколхоз им.Г.Котовского), care în anul 1994 s-a reorganizat în SAÎ CPP”Starodubskoe” (ЗАО«Рыбопромышленная корпораци») din regiunea ***** Federația Rusă cu indicarea salariului primit lunar în această perioadă.

În stagiul de cotizare, conform art.50 alin.(1) lit.a) al Legii nr.156 din 14.10.1998, se include activitatea în calitate de membru de colhoz, indiferent de caracterul și de durata programului de muncă. La calcularea vechimii în muncă în colhoz din perioada posterioară anului 1965, în cazul în care membrul de colhoz, nemotivat, nu a îndeplinit minimul stabilit, se ia în calcul perioada de prestare efectivă a activității.

Contrar normei citate CNAS, în decizia sa *****din 16.01.2023 afirmă: ”pentru confirmarea stagiului în colhoz se prezintă extras din Forma 14A, Cartea de evidență a stagiului de muncă și salariului colhoznicului”, eliberat de către instituția unde a activat asiguratul, de succesorul în drepturi sau de arhivă, care trebuie să conțină temeiul în baza cărora a fost eliberat”.

Potrivit normei din art.51 alin.(1) din Legea privind sistemul public de pensii stagiul de cotizare realizat anterior implementării evidenței individuale se confirmă prin carnetul de muncă sau prin alte acte eliberate în modul stabilit. La înaintarea cererii de stabilire a pensiei pentru limita de vârstă, pentru confirmarea stagiului de cotizare, conform prevederilor pct.88 din Hotărârea Guvernului nr.165 din 21.03.2017, a prezentat extrasul din carnetul de muncă, care a fost confruntat cu originalul de către colaboratorul CTAS

sect.Ciocana, în carnetul de muncă ***** la pagina 4 și 5 figurează înscrisul ce confirmă perioada de activitate în colhozul piscicol ”G.Kotovskii”.

Ulterior, înaintând cererea de recalculare a pensiei, domnu***** a prezentat suplimentar certificatele de arhivă ***** și***** din 04.10.2022.

Menționează reclamantul că, pct.pct.69 și 70 din Hotărârea Guvernului nr.165 din 21.03.2017 stipulează imperativ că stagiul de cotizare realizat până la introducerea evidenței individuale de asigurări sociale (până la 1 ianuarie 1999) se confirmă prin carnetul de muncă. Astfel actul de bază care confirmă stagiul de cotizare, este carnetul de muncă, iar atât CTAS sect.Ciocana, mun.Chișinău cât și CNAS au ignorat aceste prevederi legale, solicitând Forma 14A. Accentuează că, această cerință de a prezenta „Forma 14A” nu se regăsește nici în Legea nr.156 din 14.10.1998 și nici Hotărârea Guvernului nr.165 din 21.03.2017.

Indică reclamantul că, perioada efectivă a activității sale este confirmată prin înscrisul din carnetul de muncă și prin certificatele prezentate suplimentar în original CTAS sect.Ciocana, mun.Chișinău.

Deși art.52 alin.(1) și alin.(3) din Legea nr.156 din 14.10.1998 statuează că în venitul asigurat realizat anterior datei implementării evidenței individuale se includ toate tipurile de remunerare a muncii, primele și alte plăti asigurate, toate tipurile de remunerare a muncii colhoznicilor în gospodăriile colective, plata în natură, iar venitul asigurat se confirmă prin documentele eliberate de întreprinderi, organizații, instituții în care și-au desfășurat activitatea asigurații sau de organele ierarhic superioare, precum și de arhive, atât CTAS sect.Ciocana, mun.Chișinău, cât și CNAS au ignorat normele invocate. Nu au luat în considerație certificatul de arhivă *****din 04.10.2022 în care este indicat venitul realizat de reclamant în perioada 30.05.1983-01.11.1983, făcând trimitere la un certificat care nu se regăsește nici în Legea susmenționată, nici în Hotărârea Guvernului nr.165 din 2017.

CNAS afirmă, că la calcularea vechimii în muncă în colhoz din perioada posterioară anului 1965, în cazul în care membrul de colhoz, nemotivat, nu a îndeplinit minimul stabilit, se ia în calcul perioada de prestare efectivă a activității.

Prin acest răspuns CNAS se contrazice pe sine însuși, deoarece au fost prezentate și carnetul de muncă, cu înscrisurile care corespund cerințelor legislației, suplimentar fiind prezentate certificatele de arhivă *****,***** din 04.10.2022 ce confirmă perioada de activitate din 30.05.1983-01.11.1983, care nu a fost luată în calcul pentru stabilirea pensiei pentru limita de vârstă.

De asemenea CNAS prin afirmația sa ”Stagiul de cotizare în colhoz se confirmă prin carnetul de muncă al colhoznicului, unde pentru perioada posterioară anului 1965 este indicat minimul stabilit și cel îndeplinit de zile-muncii pentru fiecare an, înscrierile fiind legalizate în modul stabilit” își asumă rolul legiuitorului, modificând conținutul normei din art.50 al Legii nr.156 din 14.10.1998 și pct.pct.69, 70 din Hotărârea Guvernului nr.165 din 2017 - acte normative în temeiul cărora se stabilește și se calculează pensia pentru cetățenii Republicii Moldova.

Reiterează că, actul de bază care confirmă stagiul de cotizare, conform pct.69 alineatul întâi, este carnetul de muncă. În lipsa carnetului de muncă sau în cazurile în care

carnetul de muncă include înscrieri incorecte și imprecise sau lipsesc înscrisurile respective despre anumite perioade de activitate, pentru confirmarea stagiului se iau în considerare adeverințele, extrasele din ordine, contul personal al angajatului în care se reflectă salariul calculat lunar, schema de încadrare și alte documente ce conțin informații referitoare la perioada de muncă.

În pofida normei enunțate CNAS refuză recalcularea pensiei invocând că, ”Prin decizia********** aprobată la 16.12.2022 de CTAS sect.Ciocana, s-a refuzat în recalcularea pensiei pentru perioada de activitate în „Рыбколхоз им. ГКотовского” de la 30.05.1983 până la 01.11.1983, deoarece nu se confirmă în modul stabilit, prin documente ce ar indica minimul de zile-muncă stabilit și cel îndeplinit”. Opinează că poziția CTAS sect.Ciocana și a CNAS ar fi întemeiate, dacă ar fi lipsă carnetul de muncă - dar acesta a fost prezentat, sau înscrisurile din carnetul de muncă ar fi incorecte și imprecise -înscrisurile sunt corecte și precise, sau lipsesc înscrisurile respective despre anumite perioade de activitate - perioada de activitate este indicată la pagina 4-5 din carnetul de muncă.

În condițiile în care a fost prezentat carnetul de muncă, precum și alte acte suplimentare ce confirmă stagiul de cotizare reflectat în carnetul de muncă, organul de asigurări sociale în persoana Casei Naționale de Asigurări Sociale nu a dat curs cererii de recalculare a cuantumului pensiei și a invocat în suportul poziției sale alegații care nu rezistă criticii.

Or, neincluderea perioadei de activitate 30 mai 1983 - 01 noiembrie 1983 indicată la pozițiile 6-7 din carnetul de muncă ce vizează angajare în funcție începând cu 30 mai 1983 și eliberarea din funcție începând cu 01 noiembrie 1983 în condițiile în care din conținutul certificatelor din arhivă ***** și *****din 04.10.2022 (архивная справка) eliberat de SAÎ CPP ”Starodubskoe” se desprind cu certitudine perioadele de activitate contestate de pârât care se pretind că nu au fost reflectate și confirmate prin ”Forma 14” și ”nu se confirmă în modul stabilit, prin documente ce ar indica minimul de zile-muncă stabilit și cel îndeplinit”.

Mai indică reclamantul că, organul de asigurări sociale nu poate priva persoana de dreptul la pensie, justificând poziția sa pe motive formale.

Curtea Constituțională în hotărârea ***** din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați a statuat cu titlu de principiu că, un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art.46 și, respectiv, art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană numai în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică.

Aplicativ la prezenta cauză, un drept patrimonial dobândit ar însemna dreptul la pensia ce se află în plată, care deja are o valoare economică și astfel constituie un drept de proprietate al persoanei.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a asimilat dreptul la prestații sociale unui drept de proprietate, în sensul articolului 1 din Protocolul nr.l la Convenția Europeană, doar în cazul persoanelor care au plătit contribuții la un sistem de protecție socială (Miiller v. Austria, decizia din 16 decembrie 1974), ulterior jurisprudența acesteia a

evoluat, nu fără de ambiguități în ceea ce privește prestațiile non-contributive, spre o protecție mai largă.

În acest context, în cauza Stec și alții v.Marea Britanie (decizia de admisibilitate din 06 iulie 2005) Marea Cameră a Curții Europene a statuat, cu valoare de principiu, că atunci când un Stat Parte pune în aplicare o legislație care prevede plata automată a unei prestații sociale - indiferent dacă acordarea acestei prestații depinde sau nu de plata prealabilă a contribuțiilor - această legislație trebuie să fie considerată ca generând un interes patrimonial ce ține de domeniul de aplicare al articolului 1 din Protocolul nr.1 pentru persoanele care îndeplinesc cerințele sale.

Statele părți la Convenție dispun de o marjă largă de apreciere pentru reglementarea politicii lor sociale. Curtea Europeană a reamintit, în acest sens, că autoritățile naționale sunt, în principiu, cel mai bine plasate pentru a alege mijloacele cele mai adecvate în atingerea scopului stabilirii unui echilibru între cheltuielile și veniturile publice, având în vedere că acestea cunosc nevoile propriei societăți (Terazzi SRL v. Italia, hotărârea din 17 octombrie 2002, § 85, și Wieczorek v. Polonia, hotărârea din 08 decembrie 2009, § 59).

Deși principiile care rezultă din articolul 1 din Protocolul nr.1 sunt aplicabile și în cazul pensiilor (Stummer v. Austria [MC], hotărârea din 07 iulie 2011, § 82), totuși, dispozițiile acestuia nu garantează, ca atare, vreun drept la primirea unei pensii într-un anumit cuantum (Maggio și alții v. Italia, hotărârea din 31 mai 2011, § 55).

În același timp, în cazul în care cuantumul unui drept salarial sau unei pensii stabilite este redus sau anulat, această măsură poate constitui o ingerință în exercitarea dreptului de proprietate, care trebuie să fie justificată (a se vedea mutatis mutandis Rasmussen v. Polonia, hotărârea din 28 aprilie 2009, § 71). Or, o condiție esențială pentru ca ingerința să fie considerată drept compatibilă cu art.1 din Protocolul nr.1 este faptul că aceasta trebuie să fie prevăzută de lege și să servească unui interes public legitim. Totodată, trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit prin orice măsură de natură a priva o persoană de proprietatea sa (James și alții v. Regatul Unit, hotărârea din 21 februarie 1986). Echilibrul cerut nu va fi realizat în cazul în care persoanei în cauză îi revine suportarea unei sarcini indivinduale excesive (Maggio și alții v. Italia).

Invocând ca suport legal prevederile art.art.93 alin.(1), 195, 209, 211, 212, 218, 219, 224 alin.(1) lit.a), 225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, art.art.118 alin.(3), 121, 122 alin.(1), (2), 130 din Codul de procedură civilă, art.art.8 alin.(1), 33 alin.(1) lit.a), 50 alin.(1) lit.a), 51 alin.(1), 52 alin.(1), (3), (5), 53 din Legea privind sistemul public de pensii nr.156 din 14.10.1998, pct.63 sub pct.1), 68, 69, 70, 84, 88 din anexa nr.1 a Hotărârii Guvernului nr.165 din 21.03.2017 pentru aprobarea Regulamentului privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, solicită admiterea acțiunii.

Ulterior, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chişinău sediul Centru, la 29.10.2024 din partea reclamantului a fost depusă cerere de concretizare(f.d.90-92), prin care ultimul și-a concretizat pretențiile și solicită: - anularea deciziei********** din 16.12.2022, emisă de Casa Teritorială de Asigurări Sociale din sectorul Ciocana,

municipiul Chișinău; - anularea deciziei *****din 01.01.2023, emisă de Casa Națională de Asigurări Sociale; - obligarea recalculării pensiei stabilite beneficiarului********** prin includerea în stagiul de cotizare a perioadei 30.05.1983 – 01.11.1983, luând în considerare datele înscrise în carnetul de muncă, paginile 4-5, suplimentar confirmată prin certificatul din arhivă ********** din 04.10.2022 (архивная справка) eliberat de SAÎ CPP"Starodubskoe".

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul reclamantului Haheu-*****a, a susținut acțiunea în contencios administrativ în sensul formulat și a solicitat admiterea acesteia, reiterându-și argumente expuse în scris.

Pârâta - Casa Națională de Asigurări Sociale(în continuare, CNAS), nu a recunoscut acțiunea reclamantului ***** și a solicit respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În referința prezentată instanței, autoritatea publică pârâtă a invocat următoarele contraargumente în vederea respingerii acțiunii: potrivit documentelor din dosarul de pensionare, începând cu data 18.04.2021, reclamantul este beneficiar de pensie pentru limită de vârstă, calculată pe baza venitului mediu lunar asigurat valorizat de 6380,81 lei, luând în considerare stagiul de cotizare de 33,7 ani, cuantumul căreia constituia - 2902,95 lei lunar, ulterior indexat la 01.04.2022, constituind - 3607,00 lei lunar.

Potrivit art.33 al Legii nr.156/1998, (1) Reexaminarea drepturilor la pensie se efectuează în cazul: a) apariției unor circumstanțe noi referitoare la stagiul de cotizare, venitul asigurat, ce au avut loc până la acordarea drepturilor la pensie.

Astfel, la data de 23.11.2022, reclamantul a înaintat o cerere către CTAS Ciocana, solicitând reexaminarea dreptului la pensie. În susținerea cererii, acesta a prezentat certificatele de arhivă emise de „Архив Долинского района"(Federația Rusă) cu ***** și *****din data de 04.10.2022, care atestă desfășurarea unei activități în perioada 30.05.1983 – 01.11.1983.

Prin decizia********** din 16.12.2022, aprobată de CTAS Ciocana, s-a refuzat recalcularea pensiei pentru perioada de activitate desfășurată în cadrul „Рыбколхоз им.Г.Котовского", cuprinsă între 30.05.1983 și 01.11.1983. Refuzul a fost motivat de lipsa documentelor care să confirme, în modul stabilit de lege, realizarea numărului minim de zile-muncă necesar.

Ulterior, la data de 03.01.2023, la CNAS a fost înregistrată contestația formulată de reclamant, sub *****, prin care acesta a contestat refuzul exprimat prin decizia menționată anterior.

Prin decizia CNAS *****din 16.01.2023, contestația reclamantului a fost respinsă ca neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art.53 din Legea nr.156/1998 privind sistemul public de pensii, în vigoare de la 1 aprilie 2017, pensia pentru limită de vârstă se determină prin cumularea stagiului de cotizare realizat: pentru perioada anterioară datei de 1 ianuarie 1999, și începând cu 1 ianuarie 1999, din venitul mediu lunar asigurat valorizat, conform datelor evidenței individuale existente în sistemul informațional al CNAS. La calcularea pensiei se ia în considerare stagiul de cotizare total.

Stagiul de cotizare realizat până la introducerea evidenței individuale (adică până la

1 ianuarie 1999) se confirmă prin carnetul de muncă sau prin alte documente eliberate conform normelor legale.

Conform art.50 din aceeași lege, în stagiul de cotizare se include și activitatea în calitate de membru al unui colhoz, indiferent de natura sau durata programului de muncă.

În cazul vechimii în muncă în colhoz după anul 1965, dacă membrul colhozului nu a îndeplinit nemotivat minimul de zile-muncă stabilit, se ia în calcul doar perioada efectiv lucrată. Stagiul de cotizare în această situație se confirmă prin: carnetul de muncă al colhoznicului, care trebuie să indice pentru fiecare an numărul minim stabilit de zile-muncă și numărul efectiv realizat, cu înscrieri legalizate conform cerințelor legale. În absența carnetului de muncă sau în caz de înscrisuri imprecise ori lipsă, stagiul poate fi confirmat prin extras din Forma 14A („Cartea de evidență a stagiului de muncă și salariului colhoznicului"), emis de instituția angajatoare, succesorul în drepturi sau de către arhivă. Acesta trebuie să indice temeiul eliberării documentului.

După 1 ianuarie 1999, adică după introducerea evidenței individuale, conform punctului 70 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.165/2017, stagiul de cotizare se confirmă exclusiv în baza datelor din contul personal de asigurări sociale al persoanei asigurate.

Conform carnetului de muncă***** deschis la 01.07.1976 pe numele reclamantului, înscrierea*****, cât și potrivit certificatelor de arhivă „Архив Долинского района" (Federația Rusă) ***** din 04.10.2022 și *****din 04.10.2022, atestă faptul că în perioada de la 30.05.1983 până la 01.11.1983, reclamantul a activat în „Рыбколхоз им.Г.Котовского". Astfel, entitatea în care a activat reclamantul în perioada menționată avea statut juridic de „colhoz".

Invocă autoritatea publică pârâtă că, actul normativ care reglementa statutul colhozului în perioada URSS era - „Постановление ЦК КПСС, СОВМИНА СССР от *****о Примерном Уставе Колхоза."

Totodată, la cap.II pct.3 al actului normativ indicat supra, se prevedea că, :„На каждого члена колхоза ведется "Трудовая книжка колхозника" единого образца."

Astfel, menționează pârâtul că reclamantul în cadrul procedurii administrative, inclusiv cea prealabilă, nu a prezentat carnetul de muncă a colhoznicului, Forma 14 A, „Cartea de evidență a stagiului de muncă și salariului colhoznicului"). Or, anume prin documentul menționat se probează numărul de zile-muncă lucrate și minimul de zile - muncă stabilit.

Reiterează prevederile art.50 alin.(1) lit.a) din Legea nr.156/1998, ce statuează că activitatea în calitate de membru de colhoz (desfășurată până la 1 ianuarie 1999), se include în stagiul de cotizare, indiferent de caracterul și de durata programului de muncă. Iar, la calcularea vechimii în muncă în colhoz din perioada posterioară anului 1965, în cazul în care membrul de colhoz, nemotivat, nu a îndeplinit minimul stabilit, se ia în calcul perioada de prestare efectivă a activității.

Respectiv, din norma de drept citată este cert că în cazul în care minimul de zile-muncă a fost îndeplinit de persoana încadrată în colhoz, în stagiul de cotizare se include - drept un an de cotizare, iar în cazul în care nu a fost îndeplinit minimul de zile-muncă stabilit - se ia în calcul perioada de prestare efectivă a activității conform zilelor-muncă

îndeplinite.

Subliniază că anume prin carnetul de muncă a colhoznicului - Forma 14A „Cartea de evidență a stagiului de muncă și salariului colhoznicului”, poate fi determinat numărul de zile - muncă lucrate și minimul de zile - muncă stabilit.

Remarcă că datele carnetului de muncă ЛТ-I № ***** deschis la 01.07.1976 pe numele reclamantului (înscrierea*****), cât și certificatele de arhivă „Архив Долинского района”(Federația Rusă) ***** din 04.10.2022 și *****din 04.10.2022, nu pot fi reținute ca probe pertinente, or, acestea atestă doar faptul că în perioada de la 30.05.1983 până la 01.11.1983, reclamantul a activat în „Рыбколхоз им.Г.Котовского”, dar nu și numărul de zile - muncă lucrate și minimul de zile - muncă stabilit.

Conform art.93 Cod administrativ, (1) Fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.(2) Prin derogare de la prevederile alin.(l), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. (3) Reglementări suplimentare sau derogatorii sânt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În cazul în care reclamantul va identifica și va prezenta organului de asigurări sociale documente confirmative, acesta este în drept să solicite reexaminarea dreptului la pensie.

Având în vedere cumulul argumentelor expuse, consideră că deciziei de refuz în reexaminarea pensiei********** aprobată la 16.12.2022 de CTAS sect.Ciocana, cât și decizia CNAS *****din 16.01.2023 emisă în procedură prealabilă, constituie acte administrative individuale legale, iar temei de anularea a acestora, nu există.

Potrivit art.224 alin.(l) lit.f) Cod administrativ, solicită respingerea integrală a acțiunii reclamantului, ca fiind neîntemeiată.

În ședințele de judecată, reprezentantul pârâtului Alexandru Taran, acționând în baza procurii ***** din 15.01.2025, a solicitat respingerea acțiunii, reiterându-și argumentele expuse în scris, în referința prezentată instanței.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea depusă de reclamant, referința depusă de pârât, ascultând explicațiile ambelor părți, cercetând probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil este admisibilă, întemeiată şi pasibilă de admis, din următoarele considerente.

Conform art.22 alin.(1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art.207 alin.(1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere

judecătorească susceptibilă de recurs. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Norma legală precitată enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ, care se rezumă la următoarele: - prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului; - competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; - respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ; - respectarea procedurii prealabile; - respectarea termenului de înaintare a acțiunii; - prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Actele cauzei denotă că, la 23.11.2022, *****, a depus la CTAS Ciocana, în sensul art.9 alin.(2) Cod administrativ, o cerere prin care a solicitat recalcularea pensiei, anexând probele suplimentare.

Prin decizia CTAS Ciocana********** din 15.12.2022, cererea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu decizia CTAS Ciocana********** din 15.12.2022, reclamantul a contestat-o cu cerere prealabilă.

Prin decizia adoptată în procedura prealabilă *****din 16.01.2023, cererea prealabilă a fost respinsă.

În conformitate cu art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

La fel, art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, prevede că actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor, obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care respins în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În speță, reclamantul ***** este destinatarul actului administrativ individual contestat și respectivul act este defavorabil pentru reclamant, deoarece respinge în tot acordarea avantajului solicitat – recalcularea pensiei în condiții legii.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ promovată de către reclamantul *****, este admisibilă în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

Art.20 Cod administrativ statuează că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar, potrivit art.206 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, o acțiune în contenciosul administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare).

Art.208 alin.(1) Cod administrativ, prevede că până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Se constată că, adresarea în instanța de judecată a fost precedată de adresarea reclamantului către autoritatea publică pârâtă cu cerere de emitere a actului favorabil privind reclacularea pensiei, cu includerea perioadei: 30.05.1983 – 01.11.1983, care a fost respinsă prin decizia CTAS Ciocana********** din 15.12.2022. Nefiind de acord cu decizia CTAS Ciocana********** din 15.12.2022, reclamantul a contestat-o cu cerere prealabilă. Prin decizia adoptată în procedura prealabilă *****din 16.01.2023, arganul ierarhic superior – CNAS, a respins cererea prealabilă prin decizia *****din 16.01.2023.

Art.209 alin.(1) lit.a) Cod administrativ prevede că, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

În speță, decizia cu privire la cererea prealabilă a fost emisă la 16.01.2023, iar acțiunea în judecată depusă la 14.02.2023, adică în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de art.209 alin.(1) lit.a) Cod administrativ.

Prin urmare, analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale referitoare la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată constată că reclamantul ***** este destinatarul actului contestat, a respectat procedura prevăzută de lege, și-a realizat dreptului său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate sau nerespectare a procedurii prealabile, lipsa dreptului vătămat, precum și alte temeiuri prevăzute de lege, nu există - ceea ce condiționează soluționarea fondului cauzei.

Obiect al examinării prezentei cauze în ordinea contenciosului administrativ îl constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil – deciziei

CNAS Ciocana********** din 15.12.2022 și deciziei adoptate în procedura prealabilă – decizia CNAS *****din 16.01.2023, precum și cerința subsecventă de obligare a CNAS să emită actul administrativ individual favorabil, prin care să includă în stagiul de cotizare al reclamantului ***** perioada de la 30.05.1983 până la 01.11.1983 și să recalculeze pensia acestuia.

Noțiunea de „act administrativ" este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale justiţiabililor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Circumstanțele faptice ce au importanță pentru fondul cauzei, stabilite în cadrul examinării pricinii, pot fi rezumate în felul următor: la data de 23.11.2022, reclamantul, prin cererea de recalculare a pensiei, înregistrată cu *****, a solicitat recalcularea pensiei, anexând: 1) certificatul din arhivă ***** din 04.10.2022, eliberat de SAÎ CPP"Starodubskoe"; 2) certificatul din arhivă *****din 04.10.2022, eliberat de SAÎ CPP"Starodubskoe", prin care se confirmă activitatea domnului**********în perioada 30 mai 1983 – 01 noiembrie 1983, în calitate de muncitor în atelierul de construcții din colhozul piscicol „G.Kotovskii" (рыбколхоз им.Г.Котовского), care în anul 1994 a fost reorganizat în SAÎ CPP"Starodubskoe"(ЗАО«Рыбопромышленная корпораци») din regiunea Sahali*****

Autoritatea publică pârâtă a respins cererea reclamantului, pe motiv că aceste nu a prezentat carnetul de muncă a colhoznicului, Forma 14 A, „Cartea de evidență a stagiului de muncă și salariului colhoznicului"), insistând că anume prin documentul menționat se probează numărul de zile-muncă lucrate și minimul de zile - muncă stabilit.

Art.8 alin.(1) din Legea privind sistemul public de pensii nr.156 din 14.10.1998, prevede că baza de calcul al pensiei o constituie venitul mediu lunar asigurat din toată perioada de activitate, valorizat la momentul stabilirii pensiei.

Art.33 alin.(1) lit.a) al aceleiași legi stipulează că reexaminarea drepturilor la pensie se efectuează în cazul apariției unor circumstanțe noi referitoare la stagiul de cotizare, venitul asigurat, ce au avut loc până la acordarea drepturilor la pensie.

Reclamantul *****, la data de 23.11.2022 a prezentat autorității publice pârâte certificatul din arhivă ***** din 04.10.2022 eliberat de SAÎ CPP"Starodubskoe" și certificatul din arhivă *****din 04.10.2022 eliberat de SAÎ CPP"Starodubskoe", **confirmă activitatea realizată în perioada din 30 mai 1983 până la 01 noiembrie 1983 în calitate de muncitor în atelierul de construcții din colhozul piscicol "G.Kotovskii"** (рыбколхоз им.Г.Котовского), care în anul 1994 s-a reorganizat în SAÎ CPP"Starodubskoe" (ЗАО«Рыбопромышленная корпораци») din regiunea ***** Federația Rusă cu indicarea salariului primit lunar în această perioadă.

În stagiul de cotizare, conform art.50 alin.(1) lit.a) al Legii nr.156 din 14.10.1998, se include activitatea în calitate de membru de colhoz, indiferent de caracterul și de durata programului de muncă. La calcularea vechimii în muncă în colhoz din perioada posterioară anului 1965, în cazul în care membrul de colhoz, nemotivat, nu a îndeplinit minimul stabilit, se ia în calcul perioada de prestare efectivă a activității.

Iar, potrivit art.51 alin.(1) din Legea privind sistemul public de pensii, **stagiul de cotizare realizat anterior implementării evidenței individuale se confirmă prin carnetul de muncă** sau prin alte acte eliberate în modul stabilit.

Atât în cadrul procedurii administrative, cât și în cadrul cercetării judecătorești, reclamantul și-a realizat obligația sa legală și a prezentat extrasul din carnetul de muncă, ***** care la pagina 4 și 5 probează perioada de activitate în colhozul piscicol "G.Kotovskii"(f.d.11, 12).

Mult ca atât, manifestând buna credința și diligența, reclamantul a prezentat suplimentar autorității publice pârâte certificatele de arhivă ***** și***** din 04.10.2022(f.d.30, 31).

În corespundere cu pct.pct.69 și 70 din Hotărârea Guvernului nr.165 din 21.03.2017, **stagiul de cotizare realizat până la introducerea evidenței individuale de asigurări sociale (până la 1 ianuarie 1999) se confirmă prin carnetul de muncă**.

Respectiv, refuzul autorității publice pârâte de includere în calcul pensiei reclamantului perioadei de la 30.05.1983 până la 01.11.1983, necătând la faptul că ea figurează în carnetul de muncă al reclamantului și suplimentar este probată și prin certificatele menționate supra, este ilegal, deoarece contravine Legii nr.156 din 14.10.1998 și Hotărârii Guvernului nr.165 din 21.03.2017. Or, potrivit art.52 alin.(1) și alin.(3) din Legea nr.156 din 14.10.1998 în venitul asigurat realizat anterior datei implementării evidenței individuale se includ toate tipurile de remunerare a muncii, primele și alte plăti asigurate, **toate tipurile de remunerare a muncii colhoznicilor** în gospodăriile colective, plata în natură, iar venitul asigurat se confirmă prin documentele eliberate de întreprinderi, organizații, instituții în care și-au desfășurat activitatea asigurații sau de organele ierarhic superioare, **precum și de arhive.**

Prin urmare, instanța de judecată constată că reclamantul *****întrunea condițiile impuse de lege pentru obținerea dreptului pretins.

Circumstanțele de fapt și de drept analizate supra, permit instanței de judecată să conchidă că autoritatea pârâtă, în mod legal, nu putea să emită o altă soluție decât cea de admitere a cererii reclamantului *****

Or, potrivit art.137 din Codul administrativ, (1) În exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. (2) Daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Prin urmare, activitatea administrativă a autorităților publice pârâte urma să se rezume la verificarea temeiurilor de eligibilitate expuse supra și respectând limitele legale stabilite și cu respectarea scopului pentru care autorității pârâte le-a fost atribuit dreptul, în speță – verificarea întrunirii condițiilor legale pentru recalcularea pensiei cu includerea perioadei: 30.05.1983 – 01.11.2083, să aleagă unica consecință/soluție juridică legală, cea de admitere a cererii reclamantului *****

O altă tratare a situației din speță, ar însemna depășirea limitelor legal stabilite, nerespectarea scopul pentru care autorității pârâte i-a fost atribuit dreptul de a decide asupra verificării întrunirii condițiilor legale pentru recalcularea pensiei și ar egala cu acceptarea de către instanța de judecată a unui abuz în exercitarea controlului judecătoresc asupra activități administrative desfășurate de pârât, pornind de la faptul că scopul primordial al instituției contenciosului administrativ, este prestabilit de legiuitor și constă în contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice și asigurarea ordinii de drept.

Respectiv, în speță, înaintarea acțiunii în obligare are anume ca scop obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual favorabil. Organul competent de a soluționa cereri privind recalcularea pensiei este CNAS, inclusiv prin casele teritoriale de asigurări sociale. Însă, atunci când, CNAS, exercitând competențele sale legale, emite un act ilegal și încalcă dreptul fundamental, în speță, al reclamantului ********** ultimul deține unica cale de atac legală de apărare a dreptului său – depunerea acțiunii în contencios administrativ. Iar instanța de judecată, atunci când constată că actul administrativ contestat de reclamant este ilegal, anulează actul administrativ individual defavorabil ilegal și obligă pârâtul să emită actul favorabil, ceea ce corespunde standardelor unui stat de drept. Iar o altă abordare, ar intra în contradicție directă cu art.art.6, 13 CEDO, care prevede că, orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

Astfel, instanța va admite acțiunea reclamantului și va obliga pârâta să emită actul administrativ individual favorabil reclamantului********** deoarece, pârâta CNAS, la adoptarea actului administrativ contestat, nu a luat în considerare faptul că la momentul

depunerii cererii de recalculare a pensiei, reclamantul a probat prin probe concludente, pertinente, utile și suficiente că întrunea condițiile legale pentru includerea perioadei de activitate: 30.05.1983 – 01.11.1983, în vederea calculării pensiei beneficiarului*****.

Astfel, instanța de judecată reiterează că, autoritățile publice sunt chemate să acționeze în conformitate cu Constituția, legislația în vigoare, tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, precum și cu alte acte normative, în limita competenței care le este încredințată prin lege și în scopul pentru care această competență le-a fost încredințată. Respectarea procedurii administrative prevăzute de Codul administrativ este obligatorie pentru toate autoritățile publice la emiterea actelor administrative, dacă legea nu prevede altfel. Actele administrative emise, sau după caz adoptate fără respectarea procedurii, pot fi anulate în modul stabilit de lege, sau declarate nule. Autoritățile publice pot admite măsuri care afectează drepturile sau interesele legitime ale persoanelor fizice sau juridice, numai în cazurile când acestea sunt necesare și numai în măsura necesară atingerii scopului propus.

Potrivit art.137 alin.(1) - (4) al Codului administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Daca autoritatea publică poate decide discreționar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Instanţa, menţionează că autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Acţiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art.137 alin.(1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, CNAS, era obligată prin lege să-şi exercite discreția, fără erori discreționare.

Sunt elocvente concluziile Curții Europene a Drepturilor Omului care a menționat că, obiectul și scopul art.18 din Convenție îl constituie interzicerea abuzului de putere [Merabishvili împotriva Georgiei (MC), 2017, pct. 303 şi 306; Ilgar Mammadov împotriva Azerbaidjanului (procedură privind neîndeplinirea obligațiilor) (MC), 2019, pct. 189]. În conformitate cu Travaux préparatoires [Lucrările pregătitoare] ale Convenției, aceasta prezintă o „aplicare a teoriei aplicării greșite a puterii” [CDH (75) 11, pag. 8]. Acesta protejează împotriva reprimării de către stat a drepturilor și libertăților enunțate în Convenție „prin măsuri minore care, deși sunt aplicate sub pretextul organizării exercitării acestor libertăți pe teritoriul său, sau al protejării literei legii, au efectul opus” (ibidem, pag. 3). Susținerile privind existența unor motive necorespunzătoare sau scopuri ascunse aflate la baza restrângerilor aplicate drepturilor

enunțate în Convenție sunt formulate uneori și examinate în temeiul normelor materiale ale Convenției. Cu titlu exemplificativ cauzele, Organizația Macedoneană Unită Ilinden – PIRIN și alții împotriva Bulgariei (nr. 2), Jordan împotriva Regatului Unit, Bączkowski și alții împotriva Poloniei, Merabishvili împotriva Georgiei.

Din perspectiva jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, legea trebuie sa fie accesibilă persoanei în cauză şi să fie previzibilă sub aspectul consecințelor sale (a se vedea şi Hotărârea Amann împotriva Elveției). În sensul Convenției, o normă juridică trebuie să îndeplinească două condiții suplimentare: să fie accesibilă oricărei persoane, lucru care se realizează, de regulă, prin publicare; să fie enunţată cu claritate, astfel încât orice persoană să poată, în mod rezonabil, să își conformeze conduita cunoscând consecințele juridice ale faptelor sale. Această ultimă condiție nu este îndeplinită, spre exemplu, atunci când norma legală nu prevede cu suficientă claritate condițiile în care autoritățile statale pot să ia o anumită măsură, precum şi mijloacele de verificare a îndeplinirii condițiilor. În lipsa unor garanții procedurale, simpla existență fizică a normei legale nu este suficientă pentru a fi calificată drept lege, în sensul Convenției.

Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate - accesibilitate, previzibilitate şi claritate - norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale şi să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-şi cunoaște drepturile şi obligațiile.

La momentul formulării cererii de reclamantu********** ultimul era ghidat de o legislație previzibilă, accesibilă și clară.

Conform art.224 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

În această ordine de idei, instanța de judecată, reieșind din circumstanțele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță, consideră necesar a admite acțiunea reclamantului********** or, reclamantul prin argumentele și probele anexate la materialele cauzei a demonstrat ilegalitatea actului contestat și încălcarea dreptului său legal protejat de lege. În concluzie, în situația în care s-a stabilit cu certitudine netemeinicia și ilegalitatea actului administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantului, se constată că actul contestat, urmează a fi anulat, cu obligarea CNAS să emită actul administrativ individual favorabil privind recalcularea pensiei reclamantului, cu includerea perioadei de activitate: 30.05.1983 – 01.11.1983.

Conform prevederilor art.art.224 alin.(1) lit.b), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova; art.art.236-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acţiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Casei Naţionale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedură prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, se admite.

Se anulează în parte *actul administrativ individual defavorabil* – decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ciocana********** din 15.12.2022 și se anulează în tot *decizia adoptată în procedura prealabilă* – decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale *****din 16.01.2023 și se obligă Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual favorabil, prin care să includă în stagiul de cotizare al reclamantului ***** perioada de la 30.05.1983 până la 01.11.1983 și să recalculeze pensia acestuia.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, nr.162).

Judecător Liudmila Holeviţcaia